

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814010106
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7814010106.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaných Š. K. a spol. pre spolupáchateľstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. v znení zákona č. 1/2014 Z.z., s poukazom na § 138 písm. e) Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 25. júna 2014 o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 16.4.2014, sp.zn. 1T/40/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 16.4.2014, sp.zn. 1T/40/2014 boli obžalovaní Š. K. a U. K. uznaní vinnými pre spolupáchateľstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. v znení zákona č. 1/2014, s poukazom na § 138 písm. e) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

že v presne nezistený deň v mesiaci január 2014 vo večerných hodinách v obci N., okres W., spoločne po vzájomnej dohode sa vlámali do rodinného domu č. 4, majiteľky O. W. tak, že preskočili bránu, vošli na dvor, z ktorého odcudzili železný šrot v hmotnosti 120 kg, potom na dverách drevárne odstránili zaisťovací kolík a odcudzili 2 ks vriec palivového dreva, následne prišli k vchodovým dverám rodinného domu, ktoré obvinený Š. K. otvoril pomocou pakľúča, z domu odcudzili taniere, sklenené a porcelánové poháre, 1 ks čierny smaltovaný 30 litrový hrniec, z povaly rodinného domu odcudzili rôzne detské hračky a odcudzené veci postupne podnášali domov, čím poškodenej O. W. odcudzením vecí spôsobili škodu vo výške najmenej 86,55 Eur.

Za to im boli uložené a to :

Obžalovanému Š. K. podľa § 194 ods.2 Tr. zák., s použitím § 38 ods.2, ods. 3, § 36 písm. l) ,písm. n) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa 49 ods.1 písm. a) Tr.zák. mu bol výkon trestu p o d m i e n e č n e odložený a podľa § 50 ods.1 Tr. zák. určená skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovanému U. K. podľa § 194 ods.2 Tr. zák., s použitím § 38 ods.2, ods.3, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu p o d m i e n e č n e odložený a podľa § 50 ods.1 Tr. zák. určená skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. bola uložená obom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej O. W., nar. 13.9.1925, bytom N., Ž. XXX, škodu vo výške 86,55 Eur (osemdesiatšesť Eur a päťdesiatpäť centov).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená O. W. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti rozsudku podal odvolanie intervenujúci prokurátor okresnej prokuratúry (ďalej len „odvolateľ“) na hlavnom pojednávaní bezprostredne po jeho vyhlásení. V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku v podstate namieťa nesprávny postup prvostupňového súdu, ktorý oboch obžalovaných písomne upovedomil, že na rozdiel od obžaloby mieni kvalifikovať ich konanie ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. v súlade so stanoviskom Trestného kolégia Najvyššieho súdu SR, sp.zn. Tpj 78/2011. Následne vydal trestný rozkaz, ktorým uznal oboch obžalovaných vinnými zo spáchania spolupáchateľstva prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., v znení zákona č. 1/2014 Z.z., s poukazom na § 138 písm. e) Tr.zák., a uložil im obom tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom. Na to bol podaný prokurátorom okresnej prokuratúry odpor proti výroku o vine s tým, že mali byť uznaní za vinných v zmysle podanej obžaloby, t.j. pre spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Tr.zák. v súbehu (pozn. chyba „v jednočinnom“) s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. Na hlavnom pojednávaní obaja obžalovaní urobili vyhlásenie o vine s tým, že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý súd mieni kvalifikovať podľa ustanovenia § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. Intervenujúci prokurátor navrhol neprijatť vyhlásenie obžalovaných o vine, nakoľko trval na kvalifikácii konania oboch obžalovaných podľa obžaloby, s kvalifikáciou ich konania podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. sa nestotožnil. V ďalšom rozvádza argumentáciou dôvody, pre ktoré malo byť konanie oboch obžalovaných kvalifikované tak ako v obžalobe, teda ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr.zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. Napokon, poukázal i na konkrétne rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach vo veciach sp.zn. 4To/79/2009 a 7To/75/2013. Navrhol preto, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Rožňava a prikázal tomuto súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaratť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.4.2014 vyplýva, že obaja obžalovaní - ako Š. K., tak i U. K. - po poučení v zmysle § 257 ods. 1 Tr.por. urobili vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a prvostupňový súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr.por., pričom obaja obžalovaní na všetky otázky formulované v týchto zákonných podmienkach odpovedali pozitívne.

Konkrétne, čo sa týka viny, urobili prehlásenie, že sú „vinní tak, ako to bolo rozhodnuté aj trestným rozkazom“.

Po vyhlásení oboch navrhol intervenujúci prokurátor neprijat' vyhlásenie obžalovaných, pretože trvá na právnej kvalifikácii podľa obžaloby.

Po vyhlásení oboch obžalovaných prvostupňový súd postupoval podľa ustanovenia § 257 ods. 7 Tr.por. a prijal vyhlásenie každého z obžalovaných, že je vinný s tým, že v súlade s ustanovením § 257 ods. 8 Tr.por. vyhlásil, že dokazovanie sa vykoná len v súvislosti s výrokom o treste.

Prvostupňový súd potom vykonal - vo vzťahu ku skutku - dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste.

Prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr.por., pokiaľ pred svojím rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, zisťoval stanovisko intervenujúceho prokurátora, ktoré bolo negatívne.

Je potrebné uviesť, že toto stanovisko prokurátora sa zaznamená do zápisnice o hlavnom pojednávaní, avšak ako také nie je pre súd záväzné, nakoľko ho hodnotí z pohľadu vytvárania si uceleného pohľadu na odpovede obžalovaného (realizované podľa znenia § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr.por.).

Konkrétne dôvody, prečo tak postupoval prvostupňový súd, nevyplývajú expressis verbis zo zápisnice o hlavnom pojednávaní. Postupoval však lege artis, ak prijal vyhlásenie oboch obžalovaných, nakoľko nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a obaja obžalovaní vo vyhlásení sa priznali ku skutku právne kvalifikovanému ako spolupáchatelstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., v znení zákona č. 1/2014 Z.z., s poukazom na § 138 písm. e) Tr.zák., pričom ani nemal možnosť zmeniť ich vyhlásenie v tejto časti. Navyiac, proti rozhodnutiam - uzneseniam podľa § 257 ods. 6 Tr.por. a § 257 ods. 7 Tr.por. nie je prípustná sťažnosť.

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Z doteraz uvedeného preto vyplýva, že odvolateľ nie je osobou, ktorá by mohla napadnúť vyhlásenie oboch obžalovaných o vine a následne teda nie je osobou, ktorá by bola oprávnená podať opravný prostriedok a to proti výroku o vine, preto krajský súd ako odvolací súd postupoval v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a odvolanie odvolateľa - okresného prokurátora zamietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).